

SERFŐZŐ SIMON

Nagyon messze

Csoóri Sándor 85 éves

*Valaki beszélhetett hozzá,
még ama régi
otthoni időkből,
aki sovánnyá nyúzva a szűkösségtől
talán Zámoly
egyik megvénhedett
kerítése mellől szólíthatta meg,
helyettünk arra figyelt inkább.
Vagy valamely világvégi fán károgó
loboncos szél érdekelte,
képzeletében azt hallgatta,
mit kiabálhat feléje?*

*S míg átbottolt közöttünk
a tortás asztalhoz,
hol járhatott,
merre, melyik kátyús tanyán?
Ahol az udvari vályút,
mint nyitott koporsót
– elhunyt árnyék feküdt benne –
állták körül a fejkendős fák.*

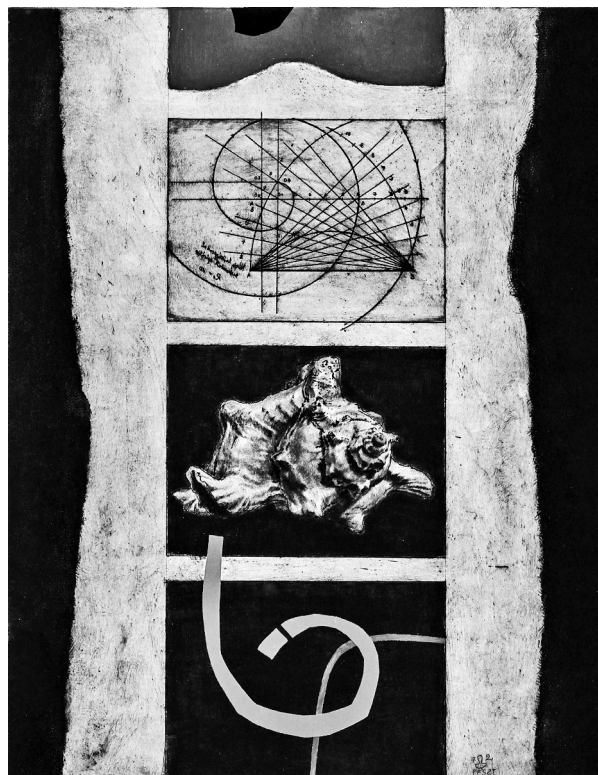
*Mit észlelt tekintete,
amely néha felénk világított?
Bedült pajtákat a láthatáron?
Arcunk helyett
kvazárokat elsuhanni
az odakinti sötétben?
Ha köztünk volt is,
tőlünk nagyon messze,
mintha lett volna már egy
másik térben,
időkön túli időkben.
Szemébe látva
mintha elláttam volna
a végtelen túlvilágba.*

Mint valamikor, régen

*De jó volna: karácsonyunk
a megnyugvás lenne,
gyertyafénye a csend.*

*Közvilágítás sorlámpái:
ádventi csillagok égnének.
A világra meghittség szállna,
megbékélne magával a lélek.*

*Szemünkben ne hervadtság,
hanem várakozás lenne.
S megszületne a szeretet,
mint valamikor, régen
ama gyermek Betlehemben.*

Feszt László: Analízis, 1972 (A család tulajdona)